

LIDIA FIEJDASZ

Katedra Prawa Kanonizacyjnego KUL

VII OGÓLNOPOLSKI KURS DLA POSTULATORÓW
I ICH WSPÓLPRACOWNIKÓW
W SPRAWACH KANONIZACYJNYCH
KRAKÓW, 6-7 LISTOPADA 2013

Z inicjatywy Referatu ds. Kanonizacyjnych funkcjonującego przy Krakowskiej Kurii Metropolitalnej oraz przy merytorycznej współpracy Katedry Prawa Kanonizacyjnego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, w dniach 6-7 listopada 2013 r. w Krakowie odbył się już VII Ogólnopolski Kurs dla Postulatorów i ich Współpracowników w sprawach kanonizacyjnych. Celem wykładów organizowanych cyklicznie od 2007 r. jest praktyczne i merytoryczne przygotowanie powodów spraw, postulatorów, członków trybunałów i innych osób zaangażowanych w prowadzenie procesów beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych w diecezji. Adresatami są także osoby, którym zagadnienia świętości kanonizowanej są szczególnie bliskie. W latach ubiegłych tematyka obrad dotyczyła: postępowania kanonizacyjnego w ogólności (2007), postępowania beatyfikacyjnego drogą heroiczności cnót (2008), zagadnienia cudu w postępowaniu na terenie diecezji (2009), spraw dawnych (2010), postępowania beatyfikacyjnego drogą męczeństwa (2011), kultu relikwii (2012). W tym roku tematem przewodnim były *zjawiska nadzwyczajne* towarzyszące świętości. Patronat nad konferencją objął ks. kard. Stanisław Dziwisz, metropolita krakowski. Obrady zaś prowadzono w Karmelitańskim Instytucie Duchowości przy ul. Rakowickiej 18a.

W „królewskim” Krakowie, „mieście świętych” uczestników i prelegentów powitał ks. dr Andrzej Scaber, kierownik Referatu ds. Kanonizacyjnych Krakowskiej Kurii Metropolitalnej. Między innymi wyraził radość z dużego zainteresowania kursem oraz przedstawił program spotkania.

Podczas wykładu o. dr Szczepan Tadeusz Praškiewicz, członek konsulty teologicznej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, podjął próbę udzielenia odpowiedzi na pytanie postawione w tytule wystąpienia: „Czy zapiski spowiednika mogą stanowić

podstawę do rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego?”. W rozważaniach przywołał sprawy zmarłych w opinii świętości dwóch niepiśmiennych niewiast – Teresy Gardi (1769-1837) i Kunegundy Siwiec (1876-1955). Usystematyzował także jurysprudencję Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w tejsze tematyce.

Temat „Rozpoznawanie prawdziwości i pochodzenia zjawisk mistycznych i paramistycznych w procesie beatyfikacyjnym (na przykładzie bł. Marii od Jezusa Ukrzyżowanego)” był przedmiotem wystąpienia o. dr. hab. Mariana Zawady z Karmelitańskiego Instytutu Duchowości, działającego w ramach Papieskiego Wydziału Teologicznego Teresianum w Rzymie. Omawiając zjawiska mistyczne towarzyszące życiu bł. Marii od Jezusa Ukrzyżowanego, zwrócił uwagę na kryteria badania ich prawdziwości. Są nimi: kryterium wiary, soteriologiczne, daru, eklezjalności, względności doświadczenia.

Ojciec dr hab. Wiesław Kiwior, prof. UKSW, w referacie zatytułowanym „Charyzmaty w sprawach beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych” przedstawił historię charyzmatów w Kościele, scharakteryzował ich cele, rodzaje oraz zapoznał uczestników kursu z dokumentami soborowymi dotyczącymi tej tematyki. Przypomniał, że charyzmat jest darem uzdalniającym osobę wierzącą do wykonywania zadań w Kościele. Posiadanie darów charyzmatycznych nie jest dowodem świętości, dary te nie gwarantują też tej osobie świętości. Charyzmaty służą ubogaceniu całej wspólnoty wiernych a nie poszczególnych wiernych; są poddane kierownictwu Kościoła; zaś rozeznaniu po to, aby odróżnić prawdziwe od fałszywych; nie mogą wprowadzać zamieszania ani zamętu we wspólnocie Kościoła.

Zagadnienie „Kryteria rozeznawania autentyczności objawień szczegółowych w świetle założeń chrześcijańskiej mistyki” szeroko omówił o. prof. dr hab. Wiesław Gogola z Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. W wystąpieniu wskazał na różnice między łaską mistyczną a objawieniem szczegółowym. Podkreślił, że sam fenomen może być wieloznaczny. Dla osoby, która go otrzymuje, jest niebezpieczny. Fenomeny są trudne w rozeznawaniu i nawet świętość życia nie gwarantuje, że te zjawiska są pochodzenia Bożego. Zjawiska nadzwyczajne mogą pojawić się w dzieciństwie i mogą stymulować świętość; być drogą do świętości. Zjawiska towarzyszące mistyce wpisują się w udział sfery psychosomatycznej w zjednoczeniu z Bogiem. Odnoszą się do reperkusji, jakie wywołuje bezpośrednie oddziaływanie Boga na człowieku. Te zjawiska mogą być owocem zjednoczenia z Bogiem albo skutkiem oddziaływania strefy psychosomatycznej. Prelegent wyakcentował, że podchodząc do zjawiska od strony fenomenu, nie znajdziemy jego przyczyny. Te mogą być boskie, szatańskie lub naturalne. Żadna z nich nie występuje samodzielnie (w czystej postaci). Mówiąc o naturze objawień szczegółowych, wskazał na różnice między wizjami a aparycjami. Scharakteryzował także kryteria rozeznawania prawdziwości objawień.

Gościem specjalnym kursu był o. prof. dr hab. Zdzisław Kijas, relator Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. Po krótkim wystąpieniu nt. weryfikacji objawień prywatnych w fazie rzymskiej, udzielał praktycznych porad i odpowiadał na pytania dotyczące między innymi ewentualnej reformy prawa kanonizacyjnego, zmian w regulaminie Kongregacji, zadań postulatorów w fazie rzymskiej.

Na zakończenie pierwszego dnia obrad dr Lidia Fiejdasz z Katedry Prawa Kanonicznego KUL dokonała przeglądu zjawisk mistycznych i paramistycznych występujących w życiu wybranych świętych i błogosławionych. Dzieląc zjawiska na mistyczne i paramistyczne podkreśliła, że nie należą one do istoty mistyki ani do istoty świętości.

Drugi dzień obrad rozpoczął ks. prof. dr hab. Henryk Misztal z KUL-u referatem „Ocena mistycznych zjawisk św. Faustyny Kowalskiej podczas jej procesu kanonicznego”. W wystąpieniu omówił między innymi kryteria badania prawdziwości zjawisk mistycznych i paramistycznych w procesie beatyfikacyjnym i trudności w prowadzeniu sprawy s. Faustyny. Szczególną uwagę zwrócił zaś na treść wotów konsultorów teologów, którzy w fazie rzymskiej badali świętość życia s. Faustyny. Podkreślił, że istotne znaczenie w procesie miało udowodnienie koherencji jej życia i zjawisk nadzwyczajnych.

Zagadnienie „Bogactwo fenomenów mistycznych i paramistycznych w życiu św. Pio z Pietralciny” scharakteryzowała dr Lidia Fiejdasz. Bazując na materiale dowodowym zgromadzonym w *Positio super virtutibus* (t. III/1), oraz na zapiskach kierownika duchowego o. Agostino in Lamis i listach prywatnych o. Pio, omówiła ponad trzydzieści zjawisk mistycznych i paramistycznych towarzyszących życiu i posłudze o. Pio. Podkreśliła, że Stygmatyk mówił o nich z dużym wstydem i zażenowaniem.

„Przeżycia mistyczne i wizje Sł. B. Rozalii Celakówny” były przedmiotem wystąpienia ks. prof. Władysława Kubika, wicepostulatora w procesie beatyfikacyjnym Rozalii, reprezentującego Akademię Ignatianum w Krakowie.

Ponieważ dyskusje nad referatami odbywały się po każdym wystąpieniu, ostatnim punktem programu były wystąpienia postulatorów mających doświadczenie w prowadzeniu procesów beatyfikacyjnych osób doświadczających zjawisk nadzwyczajnych.

Konferencję zamknął ks. dr Andrzej Scaber. Ojciec dr Szczepan T. Praškiewicz zaprosił uczestników na kolejny, VIII ogólnopolski kurs, który odbędzie się w 2014 r. i prawdopodobnie poświęcony zostanie doktorom Kościoła.